

[Ejnar Kjær.]

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Victor Larsen: Det kan jo ikke nægtes, at den sociale Lovgivning, hele det Kompleks af Love, som gennemførtes for nu snart 10 Aar siden til Afløsning af en Række Love, fremkommet stykkevis og delt, har været Genstand for meget betydelig Kritik, og denne Kritik kom ikke, som det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær i Gaar vilde paa-staa, blot fra en enkelt Side her i Salen; det var ikke enkeltes Kritik, ikke et enkelt Partis Kritik; det var efterhaanden en Kritik, som kom til Orde hos langt den overvejende Del af Befolkningen: Lovene var vist egentlig tænkt som forenklede, men blev noget af det mest indviklede, man endnu har set inden for dansk Lovgivning, medførende et vældigt Administrationsapparat med deraf følgende stærkt stigende Udgifter: Selve Lovene medførte, at Udgiftsbeløbene sprang opad i et Tempo, ingen havde tænkt sig, læggende Beslag paa stedse større og større Dele af de offentlige Midler. Disse Love var vanskelige at administrere, Misbrug kunde paavises, men ved Siden heraf kunde det desværre ogsaa paavises, at i Tilfælde efter Tilfælde var Lovenes Bestemmelser med til at nedsætte Arbejdsviljen og Arbejdslysten. Det var naturligvis ikke tilsigtet ved Lovene, men de indebar en Fristelse for mange Mennesker; det er rigtigt, at det var ikke i første Linie de enkeltes Skyld, hvis de faldt for Fristelsen, langt mere deres, som havde Ansvar for Lovene.

Det var denne Situation, som gav Stødet til, at Regeringen den 8. April i Fjor nedsatte et Udvalg under Arbejds- og Socialministerens Ledelse til at overveje forskellige Ændringer i Arbejds- og Sociallovgivningen. Nu er det jo paa Forhaand givet, at hele dette Omraade er yderst ømtaaligt; det ikke blot strejfer, det gaar lige ind paa Livet af en Mængde Menneskers vitale Interesser. Der har aabenbart hos de Dele af Befolkningen, som hører til de nydende i denne Forbindelse, kunnet skabes en Atmosfære af Utryghed og Ængstelse for, at en Situation som den nuværende kunde benyttes til at trykke de daarligst stillede længere ned. En saadan Politik er i hvert Fald ikke Det konservative Folkepartis og har ikke et eneste Øjeblik været det. Det, vi har ønsket, er at rette Fejl, at fjerne Urimeligheder og skabe bedre Kontrol, ogsaa at give bestaaende Love en bedre Udbygning, kort sagt at gøre vort

til at fjerne Uroen og Mistilliden til hele denne Lovgivning.

Det er egentligt forbavsende, at man har anset det for forstandigt inden for visse Fagforeningskredse at lægge sig op imod en saadan Revision. Det er naturligvis langtfra alle inden for Fagforeningerne, der tager det paa den Maade, men der er altsaa visse Kredse, som aabenbart ikke har Forstaaelsen af, hvad det drejer sig om. Kan virkelig nogen inden for Fagforeningerne være imod, at man skaber Tillid om disse Love ved den forøgede Kontrol med deres Anvendelse? Er Fagforeningerne bange for Kontrol? Vil nogen forsvare Misbrug? Formentlig dog ikke. Efter min Opfattelse er man ikke bange for at øve Justits inden for sine egne Rækker — til Tider øver Fagforeningerne vel endda streng Justits —, saa hvorfor stille sig paa et saa daarligt og uforstandigt Standpunkt, at man giver Befolkningen Indtryk af, at man ømmer sig ved Kontrollen?

Men Forslaget tilsigter ogsaa at øge Beskæftigelsen. Der findes i det Bestemmelser, som er af Betydning med Hensyn til Fremskaffelse af Beskæftigelse, og Bestemmelser, som tilsigter at give de Arbejdere, der en Tid maa tage Arbejde uden for deres sædvanlige Omraade, f. Eks. ved Landbruget eller ved Beskæftigelsesforanstaltninger, en bedre Stilling, naar de paa ny vender tilbage til deres oprindelige Arbejdsomraade. Er man imod det? Kan man da ikke se, at man her foretager Forbedringer, som kommer Arbejderne og derigennem hele Samfundet til gode?

Vi har ikke, naturligvis ikke, paatvundet Ministeren eller andre de Forslag, som nu foreligger. Disse Forslag er drøftet i Udvalgets 75 Møder under ganske lige Vilkaar for alle. Ministeren har sagt det rigtige: at den sociale Lovgivning maa have Støtte fra et overvejende Flertal af Befolkningen. Dette kan vi ganske tiltræde. Ledemotivet for Det konservative Folkeparti har været at medvirke til at forbedre en Lovgivning, som var temmelig medtaget af Kritik. Vi har haft Ønsker her, som vi ikke har faaet opfyldt, men vi har loyalt bøjet os for Samarbejdets Lov, og vort Arbejde er gaaet ud paa at gøre det saaledes, at dansk Sociallovgivning holdtes paa sin hidtidige Standard, samtidig med at den tidligere Strid om Skyggesiderne ved dens Administration bragtes til Ophør.

Angaaende det Lovforslag, som særlig henhører under mit Ordførerskab, nemlig Forslag til Lov om kommunale Beskæftigelsesudvalg, en Lov, der skal afløse Lov Nr.